

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Nds/3/2016
Identifikačné číslo spisu:	1114218184
Dátum vydania rozhodnutia:	09.03.2016
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1114218184.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. Dpt. Z. G., trvale bytom F. X, F., 2. Mgr. C. J., trvale bytom R. XX, L., proti žalovanému: Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, zastúpenému: Advokátska kancelária ECKER - KÁN & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Námestie Martina Benku 9, Bratislava, „o splnenie povinnosti prideliť žalobcom v súlade s príslušnou vzťahovou legislatívou náhradné pozemky v rozsahu ich oprávnenosti na výmeru náhrady“, konajúc o nesúhlase Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci, jednohlasne, takto

rozhodol:

Nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 8C/115/2014 j e d ô v o d n ý .

Na konanie a rozhodnutie vo veci je vecne príslušný Okresný súd Bratislava I.

Odôvodnenie

Žalobcovia 1. a 2. podali dňa 20.06.2014 na Okresný súd Bratislava I žalobu, ktorou sa domáhali, aby súd žalovanému uložil splniť povinnosť prideliť žalobcom 1. a 2. v súlade s príslušnou vzťahovou legislatívou náhradné pozemky v rozsahu ich oprávnenosti na výmeru náhrady, ako aj povinnosť nahradiť žalobcom 1. a 2. trovy konania, a to náklady cestovného, náklady administratívy vymáhania vo výške 412 €, právneho zastúpenia a súdny poplatok vo výške 99,50 €.

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 04.08.2015, č. k. 8C/115/2014-40 vyslovil svoju vecnú nepríslušnosť pre toto konanie. Zároveň vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave podľa § 250d ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ako súdu vecne príslušnému, nakoľko s ohľadom na obsah predmetného návrhu a samotného petitu dospel k záveru, že žalobcovia 1. a 2. podávajú správnu žalobu v zmysle piatej časti OSP.

Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenia § 80 písm. b/, § 246c ods. 1 a § 105 ods. 3 OSP s

postúpením veci nesúhlasil a vec predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o nesúhlase krajského súdu s postúpením veci okresným súdom, z dôvodu, že žaloba sa netýka preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ale ide o návrh podľa § 80 písm. b/ OSP, ktorým žalobcovia 1. a 2. žiadajú, aby súd uložil povinnosť žalovanému niečo plniť (konať).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na rozhodnutie sporu o vecnú príslušnosť medzi Krajským súdom v Bratislave a Okresným súdom Bratislava I (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 104a ods. 3 OSP) po oboznámení sa s vecou dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 veta prvá OSP).

Konanie v správnom súdnictve sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou (§ 249 ods. 1 OSP) alebo opravným prostriedkom proti neprávoplatnému rozhodnutiu správneho orgánu (§ 250m ods. 1 OSP). V správnom súdnictve sa možno domáhať aj vyslovenia povinnosti orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť (§ 250t ods. 1 OSP) alebo ochrany proti nezákonnému zásahu orgánu verejnej správy (§ 250v ods. 1 OSP).

Náležitosti žaloby v správnom súdnictve sú ustanovené v § 249 ods. 2 OSP. Žaloba musí obsahovať presné označenie rozhodnutia, ktoré žalobca napáda a vyjadrenie, ktoré má súd preskúmať. To znamená vymedzenie rozsahu, v akom sa rozhodnutie alebo postup správneho orgánu napáda. Žalobca musí zdôvodniť, že rozhodnutím alebo postupom, ktorý napáda, bol ukrátený na svojich právach. Ďalej musí žalobca tvrdiť, že správny orgán pri vydaní napadnutého rozhodnutia porušil zákon, a to tak, že odkáže na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, či už hmotného, alebo procesného práva. Napokon ide o návrh výroku súdu (petit). Navrhovaným petitom je výrok o zrušení napadnutého správneho rozhodnutia a vrátenie veci žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Podľa obsahu podania žalobcov 1. a 2. sa títo domáhajú v zmysle § 80 písm. b/ OSP splnenia povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva.

Medzi konaním o splnenie povinnosti podľa § 80 písm. b/ OSP pred okresným súdom a konaním o žalobe proti rozhodnutiu a postupu orgánu štátnej správy pred príslušným súdom v správnom súdnictve v zmysle § 244 a nasl. OSP je zásadný rozdiel.

V konaní o preskúmanie právoplatného rozhodnutia správneho orgánu podľa príslušných ustanovení OSP (piata časť OSP) môže súd konať a rozhodnúť iba spôsobom ustanoveným v § 250j ods. 1, 2 a od 01.10.2004 aj ods. 3 OSP, resp. § 250q ods. 2 OSP. V konaní o žalobe, ak dôjde súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, rozsudkom žalobu zamietne. Ak dôjde k záveru, že v správnom rozhodnutí bola vec posúdená po právnej stránke nesprávne, alebo že zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo správne rozhodnutie, je nedostačujúce na posúdenie veci, zruší rozsudkom napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie. O opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Súd zruší napadnuté rozhodnutia aj vtedy, ak sa ukáže až na pojednávaní, že sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

Zo zásady ne ultra petitum, teda zásady viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrh účastníka. Keďže žalobcovia 1. a 2. sa žalobným petitom domáhajú splnenia povinnosti „prideliť žalobcom v súlade s príslušnou vzťahovou legislatívou náhradné pozemky v rozsahu ich oprávnenosti na

výmeru náhrady“ a nie zrušenia rozhodnutia správneho orgánu, súd z tohto žalobného petitu musí vychádzať. V preskúmovacom konaní však súd o žalobnom návrhu na plnenie rozhodnúť nemôže.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci Okresným súdom Bratislava I bol dôvodný, pretože z návrhu podaného na okresný súd nevyplýva, že žalobcovia 1. a 2. sa domáhajú preskúmania zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy vo veciach správneho súdnictva, ale domáhajú sa uloženia povinnosti žalovanému.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.